

Ey Sevgili

– gülüm35 · 23 Kasım 2013

EY SEVGİLİ

Susma konuş benimle, bu son ayrılık olsada özün de söyle,
Alıştım artık terk etmene beni
Yüreğim dayanmıyor sensizliğe ağlamam desemde inama bana.
Çektğim acılara tebki verdi öksüz bedenim,
Kara çıban sardı her yanımı.
Seni gören gözlerime kan doldu konuşan dillerim şışti isyan etti
Yokluğuna... Ey sevgili.
Hülyalarımı perişan eyledin acımasız gidişinle,
Bir anda kıvılcım düştü gönül ocağıma
Yandı kül oldu. Koca şehir de ışıklar kesildi sana ağladı geceler,
Yıldızlara mahkûm ettin beni çaresizce.
Fakat dalgalar kumsala yazdığım adını sildi de kalp kapağına
Kazıdım asla silinmez son nefesim çıksada ..
Nasıl bilirdim kaderim de ayrılık var
Olduğunu...Ey sevgili.
Keşke kuşlar haber verseydi,
Yemezdim yavan ekmeği içmedim suyu
Seni katık ederdim arasına daha fazla içimde yaşa diye.
Yinede Yıkaçakasan yık âlemi sen sevmemiş beni derim...

Yaşarım Tavanı üstüme çökmüş dağ evimde kara kışta soğukta,
Asla güneş gelmez,
Siyah boyalı kalın perdeleri çekilmiş odama.
Kapının Kara sürgüsünü de çektim üstüme.
Azıcık sevseydin anlardın ne acılar içinde kıvrandığımı
Ey sevgili.

GÜLŞEN SarıOĞLU 23.11.2013